

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Străisteanu Gheorghe,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Străisteanu Gheorghe și Străisteanu Natalia împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Nelea Sărătură, cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru

(Dosarul nr. 2ra-863/25

NR. PIGD 2-25031859-01-2ra-30012026)

Recursul este vădit neîntemeiat în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia contestată nu constituie temei de casare a acesteia.

Au examinat anterior cauza judecătoria:

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. V. Martînenco,
Curtea de Apel Chișinău, jud. V. Arhip, D. Corlăteanu, N. Ghedrovici

1 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Străisteanu Gheorghe,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 11 aprilie 2023 și 6 martie 2025, Străisteanu Gheorghe și Străisteanu Natalia au depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, solicitând constatarea încălcării dreptului lor la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești irevocabile din 24 iulie 2020 (titlu executoriu nr. 2-23993/2019), a cărei executare a durat 4 ani și 6 luni, precum și încasarea din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, a sumei de 10 000 lei pentru fiecare reclamant, cu titlu de prejudiciu moral.

2. În motivarea acțiunii, reclamanții au indicat că, la 21 septembrie 2020, au transmis executorului judecătoresc Nelea Sărătură titlul executoriu nr. 2-23993/19 pentru executarea hotărârii irevocabile a Judecătoriei Chișinău din 24 iulie 2020.

3. Potrivit reclamanților, executarea titlului executoriu a avut loc abia la 13 februarie 2025, după o perioadă de 4 ani și 7 luni, ceea ce, în opinia acestora, constituie o încălcare gravă a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

4. În aceste circumstanțe, reclamanții au susținut că durata procedurii de executare, de 4 ani și 6 luni, depășește termenul rezonabil și justifică introducerea acțiunii privind constatarea încălcării dreptului și repararea prejudiciului cauzat.

5. Reclamanții au evaluat prejudiciul moral la suma totală de 20 000 lei, invocând, în esență, stări de frustrare, stres, anxietate și suferințe psihice cauzate de neexecutarea în termen a hotărârii judecătorești, precum și dificultăți generate de refuzurile repetate de a întreprinde măsurile necesare executării acesteia. Totodată, au susținut că prejudiciul moral se află în legătură directă cu pretinsa inacțiune a executorului judecătoresc și că acțiunile acestuia au fost contrare prevederilor legale, determinând necesitatea apărării drepturilor inclusiv prin eventuale demersuri în fața Curții Europene a Drepturilor Omului.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin hotărârea din 23 aprilie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Străisteanu Gheorghe și Străisteanu Natalia împotriva Ministerului Justiției cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, compensarea cheltuielilor de judecată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

7. La 26 aprilie 2025, Străisteanu Gheorghe și Străisteanu Natalia au declarat apel împotriva hotărârii din 23 aprilie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

8. Prin decizia din 19 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins cererea de apel declarată de Străisteanu Gheorghe și Străisteanu Natalia și s-a menținut hotărârea din 23 aprilie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

9. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că prima instanță a apreciat corect circumstanțele de fapt și a aplicat corespunzător normele de drept material incidente, concluzionând întemeiat asupra netemeinicii acțiunii.

10. Instanța de apel a reținut că, potrivit art. 2 alin. (1)-(4) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011, repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești este posibilă doar în măsura în care întârzierea este imputabilă autorităților și nu este determinată de conduita reclamantului sau de circumstanțe obiective.

11. Analizând materialele cauzei, instanța de apel a constatat că executorul judecătoresc a întreprins măsurile necesare pentru executarea titlului executoriu, inclusiv intentarea procedurii de executare, aplicarea măsurilor de asigurare și interpelarea instituțiilor competente pentru identificarea bunurilor urmăribile ale debitorului.

12. Totodată, s-a reținut că imposibilitatea executării într-un termen mai scurt a fost determinată de lipsa bunurilor și mijloacelor financiare urmăribile ale debitorului, precum și de faptul că acesta beneficia de indemnizații sociale care, potrivit legii, nu pot fi supuse executării silite.

13. Instanța de apel a mai constatat că reclamanții, în calitate de creditori, nu au manifestat diligența necesară în cadrul procedurii de executare, neavansând cheltuielile de executare și nevalorificând activ drepturile procedurale pentru impulsionearea executării.

14. În acest context, instanța de apel a reținut că această conduită pasivă a creditorilor a contribuit la durata procedurii de executare, astfel încât nu poate fi reținută o încălcare imputabilă exclusiv autorităților statului.

15. Raportând circumstanțele cauzei la criteriile stabilite în jurisprudența CtEDO, complexitatea cauzei, comportamentul părților și al autorităților, precum și miza litigiului pentru reclamanți, instanța de apel a concluzionat că durata procedurii de executare a fost determinată de factori obiectivi și de conduita reclamanților, nefiind demonstrată o tergiversare culpabilă din partea autorităților.

16. Instanța de apel a mai reținut că, în cadrul procedurii de executare, reclamanților le-a fost acordată dobândă de întârziere, care are caracter compensatoriu și acoperă consecințele patrimoniale generate de executarea tardivă.

17. În aceste condiții, instanța de apel a concluzionat că nu sunt întrunite condițiile legale pentru constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și, implicit, pentru angajarea răspunderii statului în temeiul Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011.

18. Prin urmare, instanța de apel a respins argumentele apelanților ca fiind neîntemeiate, reținând că acestea au caracter declarativ și nu sunt susținute de probele dosarului, menținând hotărârea primei instanțe ca fiind legală și întemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS ȘI SOLICITĂRILE RECURRENTULUI

19. La 25 noiembrie 2025, Străisteanu Gheorghe a declarat recurs împotriva deciziei din 19 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea lui, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii.

20. În motivarea recursului, a invocat că instanțele de judecată au interpretat și aplicat eronat prevederile Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, ajungând în mod nejustificat la concluzia că nu a existat o încălcare a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

21. Recurentul a susținut că durata executării titlului executoriu, de aproximativ 4 ani și 6 luni, este una excesivă și, prin ea însăși, constituie o

încălcarea a dreptului garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

22. Totodată, a invocat că instanțele au apreciat eronat conduita creditorilor, reținând în mod nejustificat o pretinsă pasivitate a acestora, or, în opinia recurentului, executarea hotărârii judecătorești constituie o obligație pozitivă a statului, care nu poate fi transferată în sarcina creditorului.

23. Recurentul a mai susținut că executorul judecătoresc nu a întreprins toate măsurile necesare pentru executarea promptă a titlului executoriu, iar tergiversarea procedurii nu poate fi justificată prin lipsa bunurilor debitorului, în condițiile în care statul are obligația de a asigura mecanisme eficiente de executare.

24. De asemenea, a invocat că acordarea dobânzii de întârziere nu înlătură obligația statului de a repara prejudiciul moral cauzat prin durata excesivă a executării, acestea având natură juridică distinctă.

25. În concluzie, recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă integral.

26. Recurentul a invocat, de asemenea, că prima instanță ar fi fost incompetentă să examineze cauza, susținând că aceasta urma a fi examinată de Judecătoria Chișinău, sediul Centru, și nu de Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

27. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

28. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

29. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

30. Art. 442 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.

(2) În recurs nu pot fi administrate noi probe, cu excepția celor care dovedesc cheltuielile de judecată și despăgubirile menționate la art. 372 alin. (3). Aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) sau în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului, prevederile art. 372 se aplică în mod corespunzător”.

31. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

32. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

33. Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată reține că decizia contestată a fost notificată recurentului la data de 27 ianuarie 2026, iar cererea de recurs a fost depusă la 26 noiembrie 2025, anterior notificării, fiind astfel depusă în termenul prevăzut de lege.

34. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și art. 432 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție verifică legalitatea deciziilor instanțelor de apel prin prisma temeiurilor prevăzute de lege, iar potrivit art. 433 alin. (1) lit. f), recursul este inadmisibil dacă este vădit neîntemeiat.

35. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și art. 432 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție verifică legalitatea deciziilor instanțelor de apel prin prisma temeiurilor prevăzute de lege, iar potrivit art. 433 alin. (1) lit. f), recursul este inadmisibil dacă este vădit neîntemeiat.

36. Potrivit cadrului legal și jurisprudenței constante, recursul nu constituie o a treia jurisdicție de fond, ci o cale extraordinară de atac destinată examinării legalității hotărârii instanței de apel în limitele erorilor de drept invocate. Prin urmare, simplele critici referitoare la aprecierea probelor sau

dezacordul față de concluziile instanței inferioare nu pot fundamenta admisibilitatea recursului.

37. Analizând motivele invocate de Străisteanu Gheorghe, Completul constată că recurentul susține, în esență, că instanțele de judecată au interpretat eronat prevederile Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, iar durata executării titlului executoriu, de aproximativ 4 ani și 6 luni, ar constitui, prin ea însăși, o încălcare a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

38. Totodată, recurentul invocă faptul că instanțele inferioare au apreciat eronat conduita creditorilor, reținând nejustificat o pretinsă pasivitate a acestora, susținând că executarea hotărârii judecătorești constituie o obligație pozitivă a statului.

39. De asemenea, acesta susține că executorul judecătoresc nu a întreprins toate măsurile necesare pentru executarea promptă a titlului executoriu, iar acordarea dobânzii de întârziere nu înlătură obligația statului de a repara prejudiciul moral.

40. Totuși, instanța de apel a reținut că executorul judecătoresc a întreprins măsurile necesare pentru executarea titlului executoriu, iar durata procedurii a fost determinată de lipsa bunurilor urmăribile ale debitorului și de circumstanțe obiective.

41. De asemenea, instanța de apel a avut în vedere că reclamantii nu au manifestat diligența necesară în cadrul procedurii de executare, nevalorificând activ drepturile procedurale pentru impulsționarea executării.

42. Contrar susținerilor recurentului, instanța de apel a examinat cauza prin prisma criteriilor stabilite în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, analizând comportamentul părților, al autorităților și circumstanțele concrete ale cauzei, concluzionând asupra inexistenței unei tergiversări imputabile statului.

43. Completul observă că argumentele recurentului tind la o reevaluare a circumstanțelor de fapt și a probelor administrate, precum și la o interpretare diferită a situației de executare a titlului executoriu.

44. Or, potrivit art. 442 alin. (2) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu reexaminează circumstanțele de fapt stabilite de instanțele inferioare, decât în măsura în care acestea sunt rezultatul unei aplicări eronate a normelor de drept, situație care nu este demonstrată în prezenta cauză.

45. În ceea ce privește argumentul referitor la necompetența primei instanțe, Completul constată că acesta este neîntemeiat, întrucât susținerea

recurentului vizează repartizarea cauzei între sediile aceleiași instanțe și nu competența materială sau jurisdicțională a acesteia.

46. Recurentul nu indică o normă de drept material interpretată contrar practicii judiciare uniforme și nici nu demonstrează caracterul arbitrar sau vădit nerezonabil al raționamentului instanței de apel, limitându-se la exprimarea dezacordului față de concluziile acesteia.

47. În ansamblu, motivele invocate nu relevă erori de drept material sau procedural în sensul art. 432 din Codul de procedură civilă, ci tind la o nouă examinare a fondului cauzei.

48. Prin urmare, recursul declarat de Străisteanu Gheorghe este vădit neîntemeiat.

49. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul declarat de Străisteanu Gheorghe împotriva deciziei din 19 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu